

פרופסור דויד שור:

„הלידה בטוחה יותר מחציית כביש!“

ביום השלישי שעבר נפטרה אשה צעירה בשעת לידה. מותה עורר בהלה בציבור הנשים. הלידה היא עניין מפחיד. מי שלא עברה אותה עדיין פוחדת מהבלתיידוע. מי שעברה אותה לא משתוקקת כל-כך לעבור את זה בפעם נוספת. בשני המיקרים, הלידה נשארה עדיין דבר שלא מתייחסים אליו בקלות-ראש. פניתי אל הפרופסור דויד שר וסיפרתי לו:

● מותה של האשה הצעירה בשבוע שעבר גרם לבהלה, הן אצלי והן אצל חברותי.

הכתבה שהתפרסמה בידיעות אחרונות עשתה שרות רע מאוד. עם כל הכבוד לאמצעי-התיקשורת. העיתונאית דבורה נמיר גרמה לפאניקה בציבור. למרות שהוסבר לה כי מדובר במיקרה נדיר. וזה הכל מאוד.

● מדוע נפטרה הצעירה?

היתה לה מחלה שפגעה בכבד ובכליות. והיו לה הפרעות במנגנון קרישת-הדם.

✱ האם הגינקולוג שטיפל בה בתקופת ההריון לא הבחין במחלה?

היא לא היתה חולה במשך ההריון. המחלות האלה יכולות להתפתח בתוך שש עד שמונה שעות.

● מהו אחוז התמותה אצל יולדות ב-1981?

מוות אצל אמהות הוא נדיר ביותר. אולי מקרה אחד ל-10,000. במרבית המיקרים אין המוות קשור בלידה עצמה כי אם בניתוחים, במחלת-לב או בפצעים ברחם. שגם הם נדירים מאוד. כמעט ולא קורה היום שאשה תמות בגלל שטף-דם, כי היום יש עירויים. מובן, כשיש הפרעה במנגנון קרישת-הדם קשה לפעמים להתגבר. יש גם מיקרים שבהם חודרים מי השפיר לכלייהדם, וזה קורה, בדרך כלל, ממש מתחת לעיני המיילד ובאופן פית-אומי.

● האם אתה יכול להרגיע אותנו, הנשים?

אני יכול להרגיע אתכן, ועוד איך. הלידה היא עניין בטוח יותר מחציית הכביש. או אפילו לקחת גלולה נגד הריון. אין סיבה להיכנס לבהלה.

יונתן שס-אור:

„עזר וייצאנו, אליעזר זירבין ואני!“

שריחתיקשורת החדש, מרדכי ציפורי, מינה לו כיועץ לענייני-תיקשורת את יונתן שס-אור. יצתן הוא רעיונאי במשרד-פירסום ואחיה הצעיר של מירית שס-אור, אשתו של צביקה פיק, וכמובן בנה של העיתונאית הימנית-קיצונית-קיצונית אורה שס-אור.

● יונתן, מה לך זקנייני תיקשורת?

אני לא מבין הרבה בתיקשורת של טלגרף וטלפונים, אבל אני מבין הרבה מאוד בענייני המדינה, ולכן מוניתי כיועצו של השר לענייני עיתונות והסברה מדינית.

● למה דווקא אתה?

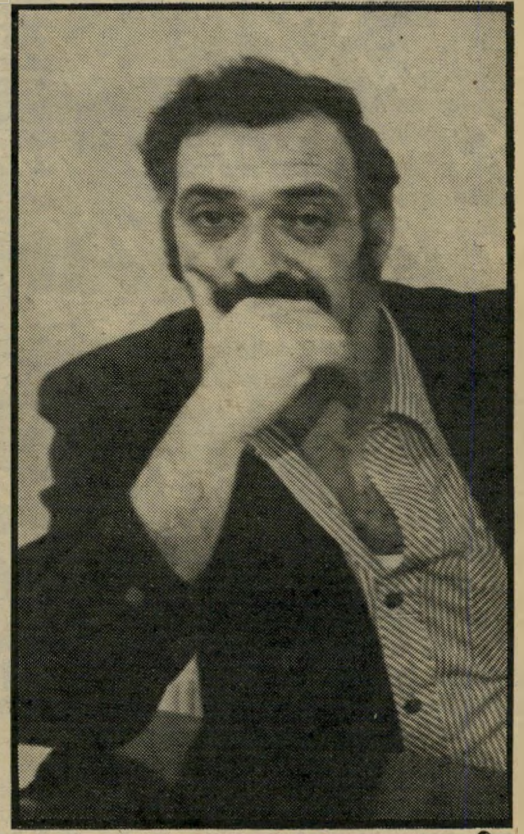
מוטקה ואני מכירים עוד ממערכת הבחירות לכנסת התשיעית. הוא היה אז סגנו של עזר וייצמן, שריכוז את מערכת ההסברה.

● ומה עשית אתה?

לא נעים לי להגיד, אבל מילבד עזר עשו את העבודה רק עוד שני אנשים.

● מי?

עזר וייצמן, זירבין ואני.

רפי דברה:

„עובד עירייה על כל עמוד חשמל!“

אני נוסעת לי לתומי, בבוקר ירושלמי שטוף אור, ליד בריכת השולטן היפהפיה, ולפתע חשכו עיני: הבריכה היתה מוארת, בשעה שבע בבוקר, באור שהשמש החווירה לעומתו. חשבתי לעצמי שעיריית ירושלים התעשרה עד כדי כך שהיא מרשה לעצמה לבזבזי חשמל יקר בשעות הבוקר, או שמישהו בעירייה השתגע. אז פניתי לדובר העירונית, רפי דברה, ושאלתי אותו:

● מדוע דקנו האורות בכריכת השולטן בשעה שבע בבוקר?

האוטומט התקלקל. זה קורה לפעמים, תיקנו אותו כבר פעמיים. אבל הבדיחה הכי גדולה היא שאף אחד, וגם לא את, לא טילפן לאגף-המאור. מה אני יכול לעשות? אין לנו עובד עירייה על כל עמוד חשמל. ואחרי הכל ירושלים היא נכס של האזרחים, לא רק של העירייה. מה שמדאיג אותי יותר מכל הוא, שבמקום הודיע למחלקת-המאור כותבים על מיקרה כזה בעיתון.